

Så er spørgsmålet om, hvorvidt der er en flaskefidus. Det er der. Der er nemlig den flaskefidus, at når vi udfører vin- og spiritusflasker, så godskrives vi den afgift, der har været. Sådan er reglerne. Når man pålægger noget en afgift ved indførsel til Danmark, så skal man også godskrive det ved udførsel. Problemet er bare, at det her kun gælder erhvervsrettet. Vi danskere er jo sådan indrettet, at vi dyrker en vis form for folkesport, der består i at tilbringe vores weekender og andre fridage i motorvejskøer på vej ned til en række butikker syd for den dansk-tyske grænse og andre steder for dernede at købe øl og sodavand, der er blevet produceret på danske bryggerier, men transporteret ud af landet med en vis form for afgiftsgodtgørelse. Det samme gælder for vin- og spiritusflasker, der er blevet transporteret ud af landet og så uden for landet enten er blevet omsmeltet til nye eller genopfyldt. Dem tager vi som privatpersoner med ind, og der er ingen afgift på dem.

Der er altså fra statskassens side en udgift, når vi eksporterer flasker, men ingen indtægt, når man som privatperson tager vin- og spiritusflasker med ind i landet. Derfor er der det, som kaldes en flaskefidus. Den er ikke engang ny, og som der står i lovforslaget, er den ganske udførligt beskrevet i grænsehandelsrapporten fra 2007. Også i tidligere grænsehandelsrapporter har vi nævnt, at det her område er et af de få steder, hvor lafferkurvens toppunkt er passeret, som hr. Torsten Schack Pedersen nævnte det. Det betyder, at der rent faktisk på grund af adfærdændringer og stop for spekulation mod statskassen vil være et større provenu ved en lavere afgift.

Det er faktisk ikke enestående, at det er sådan, når vi snakker om noget, der har en stor grænsehandelseffekt. Da Folketinget for nogle år siden vedtog en ændring af afgiften på blanke cd'er og dvd'er, var det også ud fra en konklusion, der var, at vi kunne sætte afgiften ned og have det samme provenu. Grænsehandelen mindskedes altså, fordi vi havde passeret lafferkurvens toppunkt. Derfor er sådan, at systemet er i stykker, vi har nemlig en flaskefidus, der betyder et hul i statskassen.

Det er sådan, at det vil betyde, at nogle af de arbejdspladser, der i dag beskæftiger sig med vask og skylning af flasker, vil bortfalde. Det gælder ikke alle, for vi forventer stadig væk, at der vil være en række virksomheder og en række arbejdspladser på det her område. Omvendt må man så sige, at der ikke vil være den trans-

port af tomme flasker ud af landet, som jo fylder ganske meget, og som derfor er meget CO₂-krævende, da der er flere lastbiler, der skal stå for transporten, end hvis man valgte eventuelt at transportere flaskerne i form af skår, eller hvis man valgte at lave en omsmelting af flaskerne her i landet.

Derfor er det vores klare opfattelse, at vi også på det her punkt har et forslag, som trækker i den rigtige retning. Man kan godt sige, at der lige i den her del af forslaget både er plusser og minusser, men der er flere plusser end minusser, herunder det plus, at det, selv om det er et lille hjørne, også er med til at gennemføre finansieringen af de 29 mia. kr., vi har i lettelser på arbejdsindkomsten. En fuldt finansieret skatterreform er vigtig for regeringen, og derfor er alle disse elementer taget med. Tak.

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ministeren. Der er et par korte bemærkninger.

Inden vi tager dem, skal jeg bare lige minde om, at det er tilladt, som ministeren også gjorde, at have korte citater på udenlandske sprog, fortrinsvis engelsk, helst ikke kinesisk, men at man så ganske kort lige oversætter, hvad de betyder. Det var det, hr. Helveg Petersen gjorde. Han tog det nemlig på dansk. Men det engelske citat betyder nogenlunde: Hvis en genstand ikke er ødelagt, så lad være med at reparere den.

Så går vi til de korte bemærkninger, og den første korte bemærkning er fra hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 15:29

Klaus Hækkerup (S):

Lad mig først sige til ministeren, at jeg synes, det er helt fint at skrue forventningerne op til på torsdag, men ikke for højt op, for sådan som jeg kunne høre på det citat, ministeren gav af, hvad jeg havde sagt, så har ministeren måske hørt noget andet end det, jeg sagde.

Mit spørgsmål til ministeren er omkring de nye dieselmotorer, der skal være forsynet med et partikelfilter. For at belyse forskellen mellem det at lægge en afgift på og give et påbud vil jeg godt spørge: Hvorfor giver man ikke påbud om, at nye dieselmotorer skal være forsynet med et partikelfilter, i stedet for at indføre en afgift, når der i bemærkningerne til lovforslaget står, at de fleste nye dieseldrevne biler i forvejen er forsynet med partikelfilter? Hvorfor så ikke bare indføre et krav, når de fleste er det i forvejen, og så spare